

நன்றி: சரவணன்

எங்கும் நிறைந்திருந்தவர்
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

காற்றைப் போல கவிதையைப் போல எங்கும் நிறைந்திருந்தவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

(23.12.1944 - 04.04.2022)

கல்வியியல் துறையில் பேராசிரியராகவும் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக பீடாதிபதியாகவும் பதவி வகித்து ஓய்வு பெற்ற சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரம் அவர்கள் கல்வியியல் சார்ந்த சிந்தனைகளையும், உலகளாவிய கல்வி முறைகளின் அண்மைக்கால செல்நெறிகள் பற்றிய அறிவையும் வகுப்பறை மாணவர்களுடன் மட்டும் பகிர்ந்துகொள்ளாமல் சக ஆசிரியர்கள், கல்வித்துறை அலுவலர்கள், அதிகாரிகள், பெற்றோர்கள் மற்றும் கல்வியில் ஈடுபாடு கொண்ட பொதுமக்களையும் வாசகர்களையும் இச்சிந்தனைகள் சென்றடைய வேண்டும் எனும் உயர்ந்த நோக்குடன் அச்சு மற்றும் இலத்திரணியல் ஊடகங்களுடாகத் தனது கட்டுரைகள், அறிக்கைகள், உரைகள் மூலம் பரவலாக சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டங்களையும் கல்வியின் பயன்கள் சென்றடைய உழைத்தமை அவருடைய பணிகளின் சிகரமாக அமைபவை.

கல்வியியலை கற்பித்தல் கல்வியியல் அறிவை பரப்புவதில் போன்ற

வைகளுக்குமப்பால் கல்வி மேம்பாடு தொடர்பாக நிறுவப்பட்ட பல்வேறு அரசாங்க ஆணைக்குழுக்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றி இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சி தொடர்பான அறிவையும் அனுபவங்களையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

மலையகத்தின் ஊவா மாகாணத் தலைநகர் பதுளையில் 23-12-1944ல் பிறந்தவர் இவர். பதுளை ஊவா கல்லூரி, தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்று உயர்கல்வியை பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டவர். பல்கலைக்கழக பட்டதாரியான புதிதில் பேராதனை பல்கலைக்கழக கல்வியியல் போதனாசிரியராகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டார்.

மத்திய வங்கியின் மொழிபெயர்ப்பாளர், கல்லூரி ஆசிரியர், விரிவுரையாளர் என பணியாற்றி, ஐப்பானிய அரசின் புலமைப்பரிசில் பெற்று ஓசாக்கா அயல்மொழிப் பல்கலைக்கழகம், ஹிரோஷிமா பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பட்டம் பெற்றுக் கொழும்பு பல்கலைக்கழக இணைப் பேராசிரியராகவும் பீடாதிபதியாகவும் உயர் பதவி வகித்தவர்.

கல்வியியல் சிந்தனைகளில் நிகரற்ற வளர்ச்சி பெற்ற சமூக ஊழியனாகத் தன்னை புடம்போட்டுக்கொண்ட முழுமையான மனிதரான பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரத்தின் திடீர் மறைவு கல்வித்து

- தெளிவத்தை ஜோசப்

றைக்கு மட்டுமல்லாது முழுமனித சமூகத்துக்குமான ஒரு பேரிழப்பே ஆகும்.

அவர் விட்டுச்சென்றுள்ள வெற்றிடம் இட்டு நிரப்புவதற்கரியது. காற்றைப் போல, ஒரு கவிதையைப் போல, எழுத்தைப் போல, இலக்கியம் போல, மானுடமெங்கனும் அவர் இல்லாத இடம், நுழையாத இடம் இல்லை என்று கூறுமளவுக்கு மனிதர்கள் மத்தியில் மனிதர்களுடன் வாழ்ந்தவர் அவர்.

எழுத்தும் கல்வியியல் சிந்தனைகளும் அவருடைய உயிர் மூச்சாக இயங்கியவை. மலையக சமூகம் சார்ந்த கல்வியியலாளர்களில் மிகவும் தனித்துவமானவர், முக்கியத்துவம் கொண்டவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்.

மலையகத் தமிழரின் கல்வி நிலைமை பற்றி ஏராளமான கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதியுள்ள பேராசிரியர், இவ்விடயம் பற்றி வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றிலும் நிறையவே உரைகளாற்றியுள்ளார்.

மலையக மக்கள் பற்றியதும் கல்வியியல் பற்றியதுமான முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியரின் முதல் நூல் 'இலங்கை இந்தியர் வரலாறு' (1989). ஒரு 30 ஆண்டு காலத்தின் பின் 2020ல் அவர் வெளியிட்ட (கடைசியாக வெளிவந்த) நூல்: 'இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள் நூல் விபரப்பட்டியல்' என்பது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் மலையகக் கல்வித்துறையின் விடிவெள்ளியாக ஒளிவிடும் கலாநிதி இரா. ரமேஷ் அவர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்ட நூல் இது. மலையகம் தொடர்பான சமூக, பொருளாதார அரசியல் கண்ணோட்டங்களில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் விபரங்கள் அடங்கிய நூல் இது.

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் காற்று நுழையாத இடங்களில் எல்லாம் நுழைந்து தான் மேற்கொண்ட தேடல்கள் மூலம் தன்னை ஒரு முழு வளர்ச்சி பெற்ற மனிதநேயம் கொண்ட மனிதராக வெளிப்படுத்திய பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களால் மலையகம் பெருமை கொள்ளும்.

இப் பெரியாரின் சுயவரலாற்றை இவரே எழுதிக்கொண்டிருந்த சூழலில் ஒரு கள்வனைப் போல் இருட்டுக்குள் வந்த மரணம் அவரை இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது.

பெரும் காற்றடித்து ஓய்ந்த இடம் போல் அமைதியாய்க் கிடக்கும் அவரைப் பார்க்கையில் நெஞ்சை அடைக்கிறது. அன்னாரின் அன்பு மனைவி சாந்தா, மகன் தயாளன், மகள்களான கவிதா, யசோதா மற்றும் உறவினர்களுக்கான ஆறுதலையும் ஆற்றுப்படுத்தலையும் அஞ்சலிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

வரலாற்றோட்டத்தின் குறியீடுகளாக தனிமனிதர்களும் அமைவார்கள் என்பதற்கோர் அடையாளமாக வாழ்ந்து காட்டியவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

theliwathai.joseph@thaiveedu.com

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்:

கல்வியுலகின் ஒளிவிளக்கு

- மு. நித்தியானந்தன்

ஈழத்தில் கல்விச்சிந்தனை என்றதும் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரத்தையும், பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் என்றதும் அது கல்விப்புலத்தையும் குறிப்பதானது.

1949ல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறை ஆரம்பமாகி, அதன் முதல் இலங்கையராக - முதல் கல்வி விரிவுரையாளராக அமரர் கு. நேசையா நியமனம் பெற்றதிலிருந்து, கே.எஸ்.-அருள்நந்தி, தனிநாயகம் அடிகள், ப. சந்திரசேகரம், ச. முத்து-

லிங்கம் ஆகிய பல ஆளுமைகள் கல்வித்துறையினை அணி செய்துள்ளனர். இவர்கள் பின்னாளில் வெவ்வேறு துறைகளில் பேர் பெற்றிருந்தார்கள் எனினும், கடந்த அரைநூற்றாண்டுகாலமாக கல்வியையே தொழிலாய், ஊனாய், உதிரமாய், சிந்தனையாய், வாசிப்பாய், எழுத்தாய், பேச்சாய், உரையாடலாய், மூச்சாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள்.

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் இவர் ஆக்கிரமித்திருந்த இடப் பரப்பை எவரும் வெல்வதற்கில்லை. கல்வித்துறையின் உலகு தழுவிய சகல வளர்ச்சிப்போக்குகளையும் அவதானித்து, ஆராய்ந்து, சொந்த மண்ணில் - சுய மொழியில் அது வேரூன்றுமா என்று சோதனை செய்து, கல்விமானாய், அறிவுச் சுடர் கொளுத்தும் வல்லவனாய், கல்வித்துறையின் ஒளிவிளக்காய்த் திகழ்ந்தவர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள்.

கல்வித்துறையில் அவர் பார்வை படாத இடமே இல்லை. வகுப்பறைக் கல்வியிலிருந்து மலையகக் கல்வியிலிருந்து, பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலிருந்து, புதிய நூற்றாண்டுக்கான கல்வியிலிருந்து,

நவீன கல்விச் செல்நெறிகள் வரை அவர் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதிக் குவித்துள்ளார்.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாக அவர் எழுதியுள்ள முப்பதுக்கும் அதிகமான நூல்கள் கல்வி குறித்து எழக்கூடிய எந்தக் கேள்விக்கும் விடை கிடைக்கும் அறிவு அங்காடியாகக் கடைவிரித்திருக்கிறது. ஒரு கல்விமான் நியாயமாகப் பெருமைப்படக்கூடிய சாதனை இது. இவரது எழுத்து இதமானது. எளிமையானது. புரிதலுக்கு வசப்படுவது. மேலும் வாசிக்கத் தூண்டுவது. வாசகரை மிரட்டுவதில்லை. வசனத்திற்கு வசனம் விளங்காத வார்த்தைகளைக் கொட்டிக்குவித்து ஜாலம் பண்ணுவதில்லை. அடிக்குறிப்புகளை அள்ளிப்போட்டு, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை தருகிறேன் பார் என்னும் அகடெமிக் மிரட்டல் இல்லை. வாசகரின் தோளில் கைபோட்டு, அழைத்துச்செல்லும் லாவகம் சந்திரசேகரத்தின் வலிமையின் வேர். 'அறிவைச் சகல மட்டங்களுக்கும் கொண்டுசெல்லும் மனிதர்' என்று தெ. மதுசூதனன் சரியாக அடையாளம் காட்டியிருப்பது இதனையே.

தனிமனித வாழ்விலும் சரி, சமூக வாழ்விலும் சரி கல்வி உட்புகாத, ஊடுருவாத துறையே இல்லை. கல்வியியல் அறிவுத்தொகுதியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் நாளும் கணமும் நம் புரிதலுக்குள் எளிதில் அடங்காத விசையில் வேகம் கொண்டு வியாபித்து விரியும் சூழலில், கல்விப்புலத்தில் இந்த மாற்றங்களை எதிர்கொள்வதும், எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் வாழ்வினை நிர்ணயம் செய்யும் தலைவாசலில் அழுத்தமான தளத்தினைப் பதிப்பதும் ஒரு சீரிய கல்விமானின் தார்மீகக் கடமையாகிறது. அக்கடமையினை வாழ்வின் தனது மிஷன் போலவே செயற்படுத்தும் ஒரு பெருமகன் நம் மத்தியில் அறிஞனாய், எளிதில் அடையத் தக்கனாய், இன்முகத்தனாய், உரையாடவல்லனாய், மாற்றார் கருத்தினையும் செவிமடுத்தும் கேட்போனாய், ரசனையோடு சம்பாஷணையை வளர்த்துச் செல்லும் ரஸவாதியாய், எந்தக் கடின விவகாரத்தையும் எளிமையாய் மக்கள் பாஷையில் பேச வல்லவனாய் கிடைத்தது நம் பேறு. ஒரு மேடையில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களின் பிரசன்னம் புத்தெழுச்சியை எழுப்புவது. ஒரு பொருளைப் புதிய ஒளியில் அணுகி யோசிக்கப்பண்ணும் ஆர்வத்தைக் கிளர்த்துவது. சுவாரஸ்யத்தைத் தருவது. பாமரனையும் சமமாகப் பாவித்து கருத்தாடல் செய்யும் பண்பு அவருடையது.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பலர் புறாக்கூண்டு pigeon-holed பார்வை கொண்டவர்கள். தங்கள் துறைக்கு வெளியில் புயலே வீசினாலும் அவர்களை அது ஒன்றும் செய்யாது. சந்திரசேகரத்தின் பார்வை வீச்சுக்குள் வந்து சேராத விஷயமே இல்லை. கல்வித்துறைக்கு அப்பால், அரசியலில், பொருளியலில், சமூகத்தில், நிர்வாகத்தில், நீதித்துறையில் அவர் அழுத்தம் திருத்தமாக கருத்துகள் சொல்பவர். நியாயத்தின் பக்கம் நிற்கும் நேர்மை அவருடையது. இனம், மதம், மொழி அனைத்திற்கும் அப்பால் கொண்டிருக்கும் திடமான - தளம்பலற்ற கொள்கை வெளிப்பாட்டால்தான் அவர் பல்லாயிரக்கணக்கானோரை வசீகரிக்க முடிந்திருக்கிறது.

அபேதம் நிறைந்த அருந்திறலாளன்

பேராசிரியர்

சோ. சந்திரசேகரம்

- த. சிவபாலு

‘கற்க மறுப்பவர் வாழ மறுப்பவர்’. மனிதர், வாழ்க்கை முழுமையும் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்’ என்னும் பாரம்பரியத்தைத் தனது வாழ்வின் அடிநாதமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த ஓர் உன்னதர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொலைத்தொடர்புக் கல்வி மூலம் கல்வி டிப்ளோமா கற்கைநெறிக்கான பாடவிதானத்தைத் தயாரிப்பதற்காகத் தேர்வாகி பல்கலைக்கழகத்தில் தங்கள் காலத்தை எழுபதுகளில் உயர்திசைநோக்கி ஓட்டிக் கொண்டிருந்த வர்களில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், பேராசிரியர். சின்னத்தம்பி, கிழக்கிலங்கை ஆசிரியரும் கல்லூரி அதிபருமான மஃறுப்போன்றவர்கள் எனக்கு மிகவும் பரிச்சயப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் பேராசிரியரின் உறவினான சி. கணேசன் என்னோடு கல்விகற்று வந்தமையால் நாம் இருவரும் நூலகத்திற்கு முன்பாக தேநீர் அருந்திச் செல்லும் நேரத்தில் அவரும் எங்குள்ளோடு இணைந்து கொள்ளுவார். அது பின்னர் ஒழுங்கு தவறாத வாடிக்கையாகி விட்டது. நாமிருவரும் அவரது விருந்தாளிகள். தேநீர்ச்சாலையில் பலதும் பத்தும் கதைத்து எங்கள் குடும்பங்கள், அவரது குடும்பம் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம். எனது சகோதரியின் கணவர் அவரது காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த மையும் எனது நெருக்கத்தை அவர்பால் ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமைந்திருந்தது.

பேராசிரியர் பதுளையில் இருந்து வந்து தனது இடைநிலைக்கல்வியை மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்றவர். கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர் (1972). அவர் மீது மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எழுத்தாளர் அ. பாலமனோகரனின் சகோதரி பாலராணி சண்முகராசா அவரது மணிவிழாமலரில் எழுதிய கவிதையில் ஒன்றைத் தருவது பொருத்தமாக அமையும்.

மலையகம் ஈன்ற மைந்தன்
மணிவிழாக் காணும் அன்பன்
உலகெலாம் ஒன்று கூறும்
ஒப்பியல் பயின்ற ஆசான்
பல கலை கற்றுணர்ந்த
பார் புகழ் சொல்லின் வல்லோன்
சில போது கோப்பாய் மண்ணில்
தங்கினான், பெருமை எமதே!

வன்னியார், தீவார், மலையகத்தார், மட்டக்களப்பார் என்ற பேதங்கள் காட்டப்படும் நிலைமை இன்றும் காண முடிகின்றது. ஆனால் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள் பேதத்துக்குள் சிக்காது, மக்கள் மத்தியில் சமத்துவத்தைக் காண வேண்டும், பேதங்கள்

அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதனை தனது உள்ளத்தில் வரித்துக் கொண்டவர். பெரியவர்-சிறியவர், உயர்ந்தவர்-தாழ்ந்தவர், செல்வந்தர்-ஏழை என்ற பேதம் கருதாமையே அவரை திறந்த மனதோடு அனைவருடனும் ஐக்கியப்பட்டு செயற்பட வைத்தது.

கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் என்பதற்கேற்ப அவரது வாழ்வியல் கல்வியியலாளர்களை உருவாக்கும் மகத்தான பணியில் ஈடுபடவைத்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் காலத்தில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் ஈடுபாடுகாட்டி முற்போக்கு மாணவர்களுடன் சேர்ந்து தமிழ்-சிங்கள, மலையக-யாழ்ப்பாண, தமிழ்-இஸ்லாமிய பேதங்களை முற்றாக எதிர்த்துச் செயற்பட்டவர். இன ஐக்கியம் மனிதத்தின் வழி என்பதனை மிக ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்த தோடு மட்டுமன்றி அதன் வழி மக்களை இணைக்க பாடுபட்ட தோடு எழுத்திலும் போதித்து வந்தார். பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்னும் சமத்துவம், சகோதரத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்பளித்து அவற்றின் நெறி வாழ்ந்து காட்டியவர். சமுதாய மேலமட்டத்தில் திருமண பந்தத்தால் இணைந்தாலும் தனது கொள்கை, வாழ்க்கை முறைகளை விட்டுக்கொடுக்காமல் வாழ்ந்த ஒரு மாமனிதர்.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தால் தோட்டத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, தமது உழைப்பை இந்த நாட்டிற்கு தந்து தங்கள் வாழ்வைத் தாழ்த்திக்கொண்டவர்கள், கவனிக்கப்படாமல் தொடர்ந்தும் சுரண்டப்படுவது அவருக்கு மட்டுமல்ல எவருக்குமே மனதில் வேதனையை ஏற்படுத்தாமல் விடாது. சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் இருந்த மலையக மக்களின் நிலைமை மாறவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தினை தனது எழுத்துக்களில் அடிநாதமாகக் கொண்டிருந்தவர். மனிதநேயனாகத் தன்னை வரித்துக்கொண்டு செயற்பட்ட ஒரு சீரிய பண்பாளர்.

கனடா உதயன் பத்திரிகையின் விருதுவிழா அழைப்பை ஏற்று அவர் கனடா வந்திருந்தார். அவர் வந்திருந்த வேளை முன்னாள் மகாஜன அதிபர் பொ. கனகசபாபதி, கவிஞர் வி. கந்தவனம், உதயன் பத்திரிகை ஆசிரியர் லோகேந்திரலிங்கம், முன்னாள் கல்விப்பணிப்பாளர் க. கந்தசாமி, நண்பர் ச. சந்திரசேகரன் (ராகலை) ஆகியோரும் வந்திருந்தனர். அன்று நாமெல்லாம் கூடி மகிழ்ந்திருந்து பசுமை நினைவாக இன்றும் என் மனதில் பதிவாகியுள்ளது.

நான் கொழும்பிற்குச் சென்றிருந்தவேளை, ‘பள்ளி மாணவர்களின் தகாத செயல்கள் - காரணிகளும் தீர்வுகளும்’ என்னும் எனது நூலுக்கு அணிந்துரை தரும்படி கேட்டதற்கு எந்தவித மறுப்பு மின்றி ஒரு வாரத்திற்குள் அதனை எழுதித் தந்திருந்தார் என்பதனை பெருமையோடு நினைவுகூருகின்றேன்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் மிகுந்த அக்கறையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த அவர் என்னையும் மாலை நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வில்

குடும்பத்தவருடன் பேராசிரியரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

கலந்து கொள்ள அழைத்துச் சென்றார். என்னோடு எனது பல்கலைக்கழக நண்பன் கணேசன் (அதிபர்) வந்திருந்தமையால் நாம் அவரது வீட்டில் இருந்து நடந்தே சென்றோம். கனடிய எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராக நான் இருந்தபோது என்னை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் உரையாற்றும்படி மறைந்த எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கமைய நான் அங்கு உரையாற்றிய வேளை பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், சபா.ஜெயராசா, சட்டத்தரணி இராஜகுலேந்திரன் போன்றோர் கலந்து கொண்டமை மறக்கமுடியாத நிகழ்வாக அமைந்தது.

பேராசிரியரின் பணிகளை மனங்கொண்டு கல்வியியலாளர்களால் அவருக்கு 2004ல் மணிவிழா எடுக்கப்பட்டது. இனமத வேறுபாடுகளைத் தவிர்த்து அனைத்துத் துறை கல்வியாளர்களால் பாராட்டப்பட்ட நிகழ்வு, அவரது பெருமைக்கும் நற்பணிக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுக்குபர் என முனைவர் வண. ஜெபநேசன் பாராட்டியது போன்று 'Well Known Educationist' என பேராசிரியர் எல்.எஸ். பெரேராவும் 'An Asset to Education', 'An Exemplary Teacher', 'Remarkably a Superior Person' என மேலும் பலரும் பாராட்டியிருந்தார்கள்.

இவற்றைவிட அவரின் பெருமை பேசுதற்கு, அனைத்துத் தரப்பினராலும் போற்றப்படும் மாமேதைகளான பேராசிரியர்கள் கா. சிவத்தம்பி, பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை, சின்னத்தம்பி, மூக்கையா, ஹீசன் இஸ்மாயில், இராமானுஜம் போன்றோரின் வழிகாட்டலில் இடம்பெற்றுள்ளமை அவரின் சிறப்பிற்கும் பெருமைக்கும் சான்று பகர்கின்றன.

கற்றார்க்குச் சென்ற இடமெலாம் சிறப்பு என்னும் பொன்மொழிக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம். அன்பு, அறிவு, அடக்கம், மனித நேயம் என்பனவற்றை அகத்தே கொண்டவர்கள் ஒரு சிலரில் முதன்மையாளராகப் போற்றப்படும் நிலையைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு, ஒரு பேராசானாக மட்டுமல்ல மனிதம் போற்றிய மாண்பாளராகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர். லிபியாவின் முடிசூடா மன்னராகத்திகழ்ந்த கடாபி எழுதிய நூலைத் 'பசுமை நூல்' என்னும் பெயரில் மொழிபெயர்த்திருந்தார் என்றால் அதற்குக் காரணம் உலகத் தலைவர்கள் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் ஆர்வமும் தான். தனது மக்களின் வளர்ச்சியில் பெருவிருப்புக்கொண்டிருந்த கடாபி, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக கல்விக்கொள்கையையே மாற்றி அமைக்க முற்பட்டார் என்பது உலகறிந்த விடயம். இதனால் அவரது கொள்கையில் ஈர்ப்புக் கொண்டிருந்தார் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம்.

கல்வித்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய அவர் முப்பதுக்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதியுள்ளதோடு, பெருந்தொகையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். ஆய்வரங்குகளில் உரையாற்ற அவரை அணுகுவோரின் எதிர்பார்ப்புக்கள் வீண்போகாத வண்ணம் ஆய்வுரைகளைத் தந்துள்ள ஒரு பெரும் கல்வியலாளராக அவர் விளங்கினார். இந்தச் சமூகம் நமக்கு என்ன செய்து என்பதற்குப் பதிலாக நாம் இந்தச் சமூகத்திற்கு என்ன செய்தோம் என்பது அவர் முன்வைக்கும் கேள்வியாகும். எழுத்தாளர்களை அவர் தனது வாழ்நாள் முழுமையும் வளர்த்தெடுக்கத் தன்னாலான வழிகாட்டுதல்களையும் அறிவுரைகளையும் நல்கி ஊக்குவித்தவர். சமுதாயத்தின் மேம்பாடு கல்விவளர்ச்சியில்தான் தங்கியுள்ளது என்பதில் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். 'கல்வியும் மனித மேம்பாடும்', 'அபிவிருத்தியும் கல்வியும்', 'கல்வி ஒரு பன்முகநோக்கு' என்பன அவரது கல்வி, கல்விக்காக மட்டுமல்ல அது சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமையவேண்டும் என்பதனை மிகத் துணிவோடு பதிவிட்டதோடு நின்றுவிடாது, அவருக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களை நன்றாகப் பயன்படுத்தி வந்தவர்.

கிராமிய சமூகங்களில் கல்வி வளர்ச்சியுற வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்ட அவர், கிராமப்புறக்கல்வியில் காணப்படும் தடைகள், பின்னடைவுகள் பற்றி மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து ஒரு நூலை எழுதியிருந்தார். பொருளாதார வளம் குன்றிய வறிய மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் அவர் அக்கறை செலுத்தினார். மலையகம் மட்டுமன்றி இலங்கை முழுவதும் வாழ்ந்த கிராமிய மாணவர்களின் நிலைமைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அதற்காக அரசாங்கம் செய்யவேண்டியவை பற்றி விதந்துரைப்பதாக அவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

புரையோடிப் போயிருக்கும் சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை முன்வைத்து ஆய்வுகளையும் உரைகளையும் தந்த ஒரு பேராசானை நாம் இன்று இழந்துள்ளோம். கல்விப்புலமை மிக்க அறிவார்ந்த சமூகத்தை உருவாக்கத்துடித்த ஓர் உன்னத மனிதரை கல்விப்புலகம் இன்று இழந்துவிட்டது.

sivapalu@thaiveedu.com

கல்வியியலாளர் சந்திரசேகரம்

பெருமைமிகு

மலையக ஆளுமை

- எம். வாமதேவன்

ஈழத்து கல்விப்பரப்பில், கல்வித்துறைசார் பேராசிரியர் குழாத்தில் அவரது பங்களிப்பினூடாக முத்திரை பதித்து மலையகத்திற்கு பெருமை சேர்த்தவர், நம்மை விட்டு சமீபத்தில் திடீர் மறைவெய்திய கல்வியியலாளர் சோ. சந்திரசேகரம் ஆவார். இவர் இலங்கையின் ஊவா மாகாணத்தின் தலைநகரான பதுளை நகரில் 1944ம் ஆண்டில் பிறந்து, ஆரம்ப கல்வியை பதுளை ஊவா கல்லூரியில் கற்று, பின்னர் பல்கலைக் கழக புகழக வகுப்பை வடமாகாணத்து தெல்லிப்பளை மகாஜன கல்லூரியில் கற்று, இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தில் நுழைவு பெற்று, கல்வி இளமாணிப்பட்டத்தில் (1963-67) விசேட சித்தி பெற்றார். கல்வி இளமாணி பட்டப்படிப்பிற்கு தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் பொதுக்கல்வி தகுதிகாண் பரீட்சையில் மூன்று பாடங்க ளிலும் திறமை சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியே இப்பட்டப்படிப்பிற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1968ம் ஆண்டு தனது கல்வியை சிறப்பாக பூர்த்திசெய்து கல்விப் பீடத்தில் போதனாசிரியராக நியமிக்கப்பட்ட பொழுது, நான் மூன்றாம் ஆண்டு பொருளாதார மாணவனாக பயின்று கொண்டிருந்தேன். இக்கால கட்டத்திலேயே எனக்கும் அவருக்குமான தொடர்பு நெருக்கமாகியது. நாங்கள் இருவரும் பல மணி நேரங்கள் பல வேறு விடயங்கள் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தமை மறக்க முடியாத நினைவுகள். சலிப்பில்லாத மகிழ்வூட்டும் பயன்மிக்க உரையாடல்கள் இன்னும் என் நினைவுகளில் பதிந்து கிடக்கின்றன. கண்டியிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த செய்தி பத்திரிகையின் ஆசிரியரின் மகள் சாந்தா அம்மையாரை அவர் பள்ளிக்கூட மாணவியாக சந்தித்தமை, அவரை தன் துணைவியாராக தெரிவு

செய்தமை, அடுத்த ஆண்டே திருமணம் நடைபெற்றமை, நான் அதில் கலந்து கொண்டமை... அனைத்தும் பசுமையான நினைவுகள்.

நான் 1970 ஒக்ரோபரில் மத்திய வங்கி கட்டடத்தில் அமைந்திருந்த திட்டமிடல் அமைச்சில் இணைந்தபோது சந்திரசேகரம் மத்திய வங்கியில் மொழி பெயர்ப்பாளராக பணிபுரிந்துகொண்டிருந்தார். அவரும் வங்கியில் கடமையாற்றிய அவரது பல்கலைக்கழக சகாவான மாத்தளையை சேர்ந்த அருணாசலம் பிள்ளை இருவரும் எனக்கு பகலுணவு வழங்கித் தந்து என்னை அக்கட்டடத்திற்கு வரவேற்றனர். 1971ல் இவர் ஆசிரிய பதவி பெற்று வெலிகம அரபா வித்தியாலயத்திற்கு சென்றார். பின்னர் யாழ்ப்பாண ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இணைந்து, பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்து, தொடர்ந்து அங்கேயே பணிபுரிந்து பேராசிரியராக பதவி உயர்வு பெற்றார். நானும் கொழும்பிலேயே நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சில் தொடர்ந்து பணியாற்றியமையால் அவரோடு கொண்ட தொடர்பு நீடித்தது. இலக்கிய கூட்டங்கள், சிவில் சமூக அமைப்புகள் நடத்தும் கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல்களில் அவரோடு பங்கு பற்றியமை இனிமையான நினைவுகள். கொழும்புக்கு வெளியே செல்லும் போது அவரோடு இணைந்து பயணித்தமையும் அவரது பழைய சினிமா பாடல்களைக் கேட்டு இரசித்தமையும் சுவையான அனுபவங்கள்.

அவரோடு நான் கொண்டிருந்த நட்பு மிகவும் நெருக்கமானது. எமது பல்கலைக்கழக காலத்தில் எனது தந்தையாரின் இறப்பை தொடர்ந்து அவரது சேமிப்பு பணத்தை நீதி மன்றம் மூலமாகவே

பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அப்போது ஒரு முறை பதுளை நீதி மன்றில் நானும் எனது அம்மாவும் காலை ஒன்பது மணிக்கு தோன்ற வேண்டும். இரவு புகையிரதத்தில் பயணித்து விடியற்காலை பதுளையை அடைந்து பேராசிரியரின் வீட்டில் தங்கி நீதிமன்றம் சென்றோம். 1983 ஜூலை கலவரத்தை தொடர்ந்து எனது குடும்பத்தை தமிழ்நாட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. குடும்பத்தை குடியமர்த்தி விட்டு நான் நாடு திரும்பி அவர்களின் செலவிற்கு பணம் அனுப்ப வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அதனை ஒழுங்கு படுத்தி எனது சிரமத்தை போக்கியவர் பேராசிரியர். அவர் வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண வீதியில் வசித்த காலம். அவரை சந்திக்க அவரது வீட்டிற்கு ஒருமுறை சென்றேன். கதவு திறந்திருக்க உள் நுழைந்தேன். அவரது மனைவி உள் அறையிலிருந்து வந்ததும் என்னை பார்த்தவுடன் எங்கே இவ்வளவு நேரமும் போயிருந்தீர்கள் என கடுமையாக பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்த நேரம் பேராசிரியர் மெதுவாக வீட்டினுள் நுழைகிறார். நான் அவரை பார்க்கிறேன். இரண்டு பேரும் அச்சொட்டாக ஒரே நிற சேர்ட் அணிந்திருந்தோம். ஒரே டிசைன். நாங்கள் இருவரும் உருவத்திலும் ஒரே மாதிரி. கண்ணாடி, மீசை இவை எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அவரது மனைவியை குழப்பிவிட்டது. என்னிடம் அவர் இப்படி நடந்து கொண்டமைக்காக மனம் வருந்தினார். நானும் பேராசிரியரும் நிகழ்வை மிகவும் ரசித்து மகிழ்ந்தோம். பேராசிரியர் அடிக்கடி இப்படி தனது இருக்கையிலிருந்து மறைந்து விடுவார். கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும் வேளையிலும் கூட்டம் முடிவடைவதற்கு முன்னமே கொஞ்சம் இடைவெளி எடுத்துக்கொள்வார். ஏன் இந்த திடீர் மறைவும் இடைவெளிகளும்? ஏன் என்பது அவ்வளவு இரகசியமான ஒன்றல்ல. அவரோடு நெருக்கமானவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். எல்லாம் ஒரு சின்ன 'தம்' அடிப்பதற்குத்தான்.

கல்வித்துறையில் உயரிய புலமை பெற்று பலநூறு கட்டுரைகளையும் துறை சார்ந்த பல நூல்களை எழுதியுள்ளதோடு இந்திய தமிழர்களின் வரலாறு என்ற நூலையும் படைத்துள்ளார். பல்வேறு நூல்களுக்கு இவர் எழுதிய முகவுரைகள், முன்னுரைகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவை. நான் எழுதிய குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு என்ற எனது வாழ்க்கை அனுபவங்களை உள்ளடக்கிய நூலாக்கு முகவுரை எழுத பொருத்தமான ஒருவரை தெரிவு செய்ய முனைந்தபொழுது, எனது வாழ்க்கை ஓட்டத்தை நன்கு அறிந்தவராக பட்டவர் சந்திரசேகரம் அவர்களே. அவரே எனது நூலாக்கு பொருத்தமான முகவுரை எழுதி அந்நூலாக்கு பெருமை சேர்த்தார்.

பேராசிரியர் கல்வி துறை குறித்த பல குழுக்களில் பங்கு பற்றி

பல்வேறு பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளார். 2006ம் ஆண்டு தோட்ட உட்கட்டமைப்பு வீடமைப்பு மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சு தயாரித்த பெருந்தோட்ட மக்களின் சமூக அபிவிருத்திக்கான தேசிய நடவடிக்கைத் திட்ட தயாரிப்பில் கல்வி குறித்த பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று 2016 - 2020 காலப்பகுதிக்கான 5 ஆண்டு திட்ட தயாரிப்பின் போதும் தனது துறை சார்ந்த பங்களிப்பினை வழங்கினார்.

2009ம் ஆண்டில் மறைந்த அமைச்சர் பெ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் அவருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக சிந்தனை குழாம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அமைச்சர் வருகை தரமுடியாத சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டங்களுக்கு தலைமைவகித்தவர் பேராசிரியரே. இக்குழுவின் நடவடிக்கைகளின் பிரதான பெறுபேறே 'மலையக பல்கலைக்கழகம்' என்ற எண்ணக் கருத்து உருவாக்கம் பெற்றமையாகும். இந்தக் கருவே பின்னர் முன்னாள் அமைச்சர் மனோகணேசன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் செயற்பாடுகளால் சாத்தியவள ஆய்வக (Feasibility report) வடிவம் பெற்றது.

இக் கருத்தியல் வளர்ச்சிக்கு ஆழமானதும் ஆணித்தரமானதுமான பங்களிப்பை வழங்கியவர் பேராசிரியரே. இவரது புலமை அனுபவம் காரணமாக இவர் அரசு கரும மொழி ஆணைக்குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவருக்கு மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் பல்வேறு விருதுகளும் பாராட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுக்கு மகுடமாக அமைந்தது 2018ம் ஆண்டு ஜனாதிபதியால் வழங்கப்பட்ட 'வித்தியாநிதி' என்ற தேசிய விருதாகும். பல்வேறு விருதுகளை பெற்று கொண்டாலும் அவை பற்றி அதிகம் அலட்டி கொள்ளாத, எளிமையான, ஆடம்பரமற்ற வாழ்வை மேற்கொண்டவர். எந்நேரமும் சிரித்த முகத்தவராய், நகைச்சுவை பண்பு கொண்டவராய் இருந்த மையால் பலரையும் எளிதில் கவர்வராய் இருந்தார்.

கல்வித்துறை சார்ந்த பங்களிப்புகள் மட்டுமல்லாது, மலையக சமூக அபிவிருத்தி குறித்த அவரின் ஈடுபாடுகள் அவரை என்றும் நினைவு கூறும்.

மலையக மண்ணிற்கு பெருமை சேர்த்த ஆளுமைக்கு மனம் நெகிழ்ந்த ஆழ்ந்த அஞ்சலிகள்.

vamadevan.m@thaiveedu.com

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களது ஆய்வுகளும் வெளியீடுகளும்:

- ▶ இலங்கை இந்திய வரலாறு (தமிழ்) - 1989
- ▶ பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கல்வித் தேவைகள் (ஆங்கிலம்) - 1986
- ▶ கல்வியியல் கட்டுரைகள் (தமிழ்) - 1991
- ▶ இலங்கையின் கல்வி அபிவிருத்தி (தமிழ்) - 1992
- ▶ இலங்கையில் கல்வி (தமிழ்) - 1993
- ▶ கல்வியும் மனித அபிவிருத்தியும் (தமிழ்) - 1993
- ▶ கல்வியியல் கட்டுரைகள் (தமிழ்) (திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு) - 1995
- ▶ புதிய நூற்றாண்டுக்கான கல்வியியல் (தமிழ்) - 1995
- ▶ இலங்கையின் கல்வி அபிவிருத்தி (தமிழ்) (திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு) - 1995
- ▶ கல்வி அபிவிருத்திச் சிந்தனைகள் (தமிழ்) - 1995
- ▶ கல்வியின் புதிய போக்குகள் (ஆங்கிலம்) - 2000
- ▶ தென்னாசியாவின் கல்வியியல் விருத்தி குன்றிய சமூகங்களின் கல்வி (ஆங்கிலம்) - 1999

- ▶ கல்வியும் மனிதவள அபிவிருத்தியும் (தமிழ்) - 2002
- ▶ கல்வி - பல்பரிமாண அணுகுமுறை (தமிழ்) - 2004
- ▶ இலங்கையின் பல்கலைக்கழக கல்வியின் குறைபாடுகள் (ஜே.ஈ. ஜயகுரிய நினைவுப் பேருரை) - 2006
- ▶ குழந்தைகள் எவ்வாறு கற்கிறார்கள் (மொழிபெயர்ப்பு) 2005
- ▶ இலங்கையின் கல்வித் தளம் (ஆங்கிலம்) 2009

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்:

- ▶ இந்தியாவும் அதன் தென் ஆசிய அயலவர்களும் - 1992
- ▶ சமுதாயத்தை வலுப்படுத்தல் : பங்காற்றல் வழிகாட்டல் கையேடு - 1993
- ▶ ஜனநாயகம் என்பது என்ன? - 1995
- ▶ சமுதாயத்தை வலுப்படுத்தல் : பங்காற்றல் வழிகாட்டல் கையேடு - 1993
- ▶ அபிவிருத்தி மாதிரிகள் - 1995
- ▶ கற்றலுக்கான உழைப்பு - 2002

சமூகத்தின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர்

பேராசிரியர்

சோ. சந்திரசேகரம்

- நா. கிருஷ்ணகுமார்

‘சே’ர், நான் கிருஷ்ணா பேசுகிறேன்’ என்ற தொலை-பேசி உரையாடலிலேயே பேராசிரியருடன் உரையாட எனக்கு முதல் வாய்ப்புக் கிட்டியது. நான் தொழில் புரிந்த அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தின் சார்பில் ‘எழுத்தறிவு மாநாடு’ ஒன்றினை அட்டனில் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அந்த நிகழ்வுக்கு சிறப்பு அதிதியாக பேராசிரியர் அவர்களை அழைக்க என்னுடைய மேலாளர் பணித்தார். அதன்படி அவரைத் தொலை-பேசியில் அழைத்தேன். பேராசிரியரிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து

பாடு எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் சிறந்த முன்னுதாரணமாகும்.

கல்விச் சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் கற்றறிந்தவர்களிடம் மட்டுமன்றி பாமர மக்களிடமும் நெருங்கிப் பழகும் உயர்குணமுடையவர் என்பது அவரோடு பழகியவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். பேராசிரியர் அவர்களுடைய பேச்சு மொழி அவரோடு பழகுவவர்களை எளிதில் கவர்ந்துவிடுமளவுக்கு இலகுவாகவும் நகைச்சுவையாகவும் இருக்கும். இதனை நான் அவரோடு பழகிய முதல் நாளிலிருந்து அவதானித்து வந்திருக்கிறேன்.

பேராசிரியரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டியவர்களுக்கு பேராசிரியர் அவர்களின் குணவியல்புகள் நன்கு தெரியும். பண்பானவர், பாரபட்சமின்றி பழகுவவர் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவார்கள். பேராசிரியரின் குணவியல்புகளில் ஒன்றினை நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பேராசிரியர் வசித்த வெள்ளவத்தை 37ம் வீதியில் தான் நானும் குடியிருக்கிறேன். மாலை வேளைகளில் தோளிலே ஒரு பை, கையில் ஒரு குடை, ஒரு கையில் விரல்களுக்கிடையே ஒரு சிறுவிரல் என தினமும் இந்த வீதி வழியாக நடந்து செல்வார். நான் அவரைக் காணும்போதெல்லாம் ஓடிச் சென்று அவரிடம் கதைப்பேன். நான் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் என்னைப் பற்றியும் குடும்பம் பற்றியும் விசாரிப்பதோடு என்னோடு அலுவலகத்தில் வேலை செய்த எனது மேலாளர் பற்றியும் ஏனையவர்கள் பற்றியும் விசாரிக்கத் தவறியதில்லை. நண்பர்களைப் பற்றிக்கூட விசாரிக்க தவறும் அவசர உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மறக்கச் செய்யும் இந்த உயர் பண்பு, பேராசிரியர் அவர்களை இன்னும் ஒருபடி மேலே உயர்த்துகிறது. அந்த வீதியைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் பேராசிரியர் நடந்துசெல்லும் குரூபங்களே நிறைந்திருக்கின்றன. அவர் பேசிய வார்த்தைகள் நினைவில் வந்துபோகின்றன. பேராசிரியர் அவர்கள் எப்படி தனிமனிதரிடத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறாரோ அதே அளவிற்கு சமூகத்தின்மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

பலநூறு பட்டதாரிகளை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். பதுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மற்றும் ஏனைய மாவட்டங்களில் தன்னிடம் உயர்கல்வி கற்ற மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற பேரன்புக்குரிய பேராசான். ஓரொரு வாரங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த போது அங்கு கல்வித் துறையில் சேவையாற்றும் பேராசிரியரது மாணவர்களைச் சந்திக்கக் கிடைத்தது. அப்போது அவர்கள் பேராசிரியர் பற்றி பகிர்ந்துக்கொண்டவையெல்லாம் என்னை மெய்சிலிர்த்து வைத்தது. அந்தளவிற்கு பேராசிரியர் மீது அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் பாடசாலை செல்லும் காலத்தில் ஒருநாள் காலைவேளையில் வீரகேசரி பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். அதில் மலையகத்திற்கான தனியான பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்ற

கொள்ள நான் தேடிக்கொண்டிருந்த வாய்ப்பு அந்த தொலைபேசி அறிமுகத்துடன் கிட்டியது எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியளித்தது. அவர், குறித்த நிகழ்விற்கு வருகை தந்ததுடன் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பெற்றோர்கள், கல்வி அதிகாரிகள் மற்றும் மாணவர்கள் மத்தியில் சிறப்புரையாற்றினார். நிகழ்வுக்கு அழைப்பு விடுப்பவர யார் என்பதைவிட, குறித்த நிகழ்விற்கான நோக்கம் என்ன என்பதிலேயே பேராசிரியர் அதிக அக்கறை கொண்டவர் என்பதை அன்றுதான் நான் புரிந்துக்கொண்டேன். பேராசிரியரின் இந்நிலைப்

தலைப்பிடப்பட்ட முதல் பக்கத்தைப் பார்த்தேன். அதிலே மலைய கத்திற்கான தனியான பல்கலைக்கழகம் தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை பேராசிரியர் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருந்ததாக இருந்தது. எனக்கு அப்போது அது மகிழ்ச்சியான செய்தியாக இருந்திருந்தாலும் அதன் முழுமையான நன்மைகள் பற்றி போதிய தெளிவிருக்கவில்லை. அத்துடன் அது பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் பற்றி அறிந்திருக்காத காலம். ஆனால் அன்றிலிருந்து பேராசிரியர் அவர்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதும் கட்டுரைகளை தவறாது வாசிப்பதைப் பழக்கமாக்கிக்கொண்டேன். 200 வருட வரலாற்றினைக் கொண்ட மலையக மக்கள் இதுவரையில் முழுமையாக அரசு பொறிமுறைக்குள் உள்வாங்கப்படாமையின் காரணமாக ஏனைய மக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அபிவிருத்தியில் பின்தங்கிய நிலையிலிருப்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இருப்பினும் அபிவிருத்திக்கு இடையூறாக இருக்கும் எல்லா வகையான தடைகளையும் கல்வியின் மூலமாகவே தகர்க்க முடியும் என்பதை ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பே பேராசிரியர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். முன்னாள் ஐ.நா செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் அவர்கள் கல்வி பற்றி கூறிய 'கல்வியானது நிலைமாற்றத்திற்கான உயரிய வலுவின்மையுடைய மனித உரிமையாகும். இதன் அடித்தளத்திலேயே சுதந்திரம், ஜனநாயகம் மற்றும் நிலையான மனித அபிவிருத்தி என்பனவற்றுக்கான அடிக்கல் காணப்படுகிறது' எனும் வாசகத்தை இது ஞாபகப்படுத்துகிறது.

இதேபோல அண்மைக்காலமாக மிகவும் பரபரப்பாக பேசப்பட்ட தேசிய பாடசாலைகள் பற்றிய பேராசிரியரின் நிலைப்பாடு பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசிய பாடசாலைகளானவை மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாகவும் மாகாண பாடசாலைகள் மாகாண அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. 2020ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் 353 தேசிய பாடசாலைகளே காணப்பட்டன. எனினும், நுவரெலிய மாவட்டத்தில் ஒரு தமிழ் மொழிமூல பாடசாலைகூட இந்த பட்டியலில் காணப்படவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. கல்வியில் மலையகத் தமிழ் பாடசாலைகளுக்கு காட்டப்படும் பாரபட்சங்களில் ஒன்றாகவே இது பார்க்கப்பட்டதுடன், பல்வேறு தரப்பினரால் தேசிய பாடசாலைகள் அமைப்பதற்கான முயற்சிகளும் அவ்வப்போது முன்னெடுக்கப்பட்டே வந்தன.

2015ம் ஆண்டு ஒரு செயலமர்வில் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த

தேசிய பாடசாலைகளை நுவரெலிய மாவட்டத்திலும் உருவாக்குவது பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தார். அதாவது 13ம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கிணங்க மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. எனவே பாடசாலைகள் மாகாண அதிகாரத்தின்கீழ் இயங்கும்போது எம்மைப்போன்ற சிறுபான்மையினருக்கு அதிக நன்மைகள் கிட்டும். மாறாக அவை தேசிய பாடசாலைகளாக்கப்படும் போது அவற்றில் நாம் தலையீடு செய்ய முடியாது போவதுடன், எமக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தை நாம் பயன்படுத்தாமல், மீண்டும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு திருப்பிக்கொடுப்போம் என்பதுடன், இது அதிகாரத்தைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கான ஒரு வழியாகும் என்று மிகவும் உறுதியுடன் குறிப்பிட்டார். அதேநேரம், பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த எண்ணத்தை கடைசிவரை மாற்றிக்கொள்ளாமல் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், தற்போதைய அரசாங்கம் தங்களது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டவாறு 1000 தேசிய பாடசாலைகள் உருவாக்கும் திட்டத்தில் 2020ம் ஆண்டு மலையகத்தில் காணப்படும் ஒருசில தமிழ் மொழிமூல பாடசாலைகளையும் தேசிய பாடசாலைகளாக்கிவிட்டதனை நாம் அறிவோம். இருப்பினும், இன்றும் பேராசிரியரது எண்ணத்தைப் போலவே பல்மட்ட விமர்சனத்திற்குரிய விடயமாகவே இந்த தேசிய பாடசாலைகள் விடயம் காணப்படுகிறது.

மலையகத்திற்கான தனியான பல்கலைக்கழகம் என்ற எண்ணக்கருவை உருவாக்கி அந்த எண்ணக்கருவை நோக்கி சமூகத்தை இயக்கியிருக்கிறார். எனினும், அந்த எண்ணக்கரு செயல்வடிவம் பெறும் முன்னரே அவர் இவ்வுலகைவிட்டுப் பிரிந்தது பெருங்கவலையாக இருக்கிறது. எனினும், வருங்கால சமூகம் பயணிக்க வேண்டிய பாதைக்கான அடியெடுத்துக் கொடுத்திருக்கின்றார்.

பேராசிரியரின் சிந்தனை இன்றும் எம் மனதில் இருப்பதானது, பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்கள் எம்மைவிட்டு பிரியவில்லை, மாறாக அவர் சிந்திப்பதை நிறுத்திக்கொண்டு, சமூகத்தைச் சிந்திக்கத் தூண்டிவிட்டுச் சென்றுள்ளார் என்பதே உண்மை.

krishnakumar.n@thaiveedu.com

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களது

ஆய்வுக்கட்டுரைகள், கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள்:

- ▶ முற்போக்குக் கல்விச் சிந்தனைகள் - 1984
- ▶ ஜனநாயக பரிசோதனைகள் - 1984
- ▶ மதிப்பீடு நோக்கிய கல்வியும் மூத்தோர் தொழில் நோக்கும் - 1985
- ▶ இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் கல்வி - 1985
- ▶ இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் கல்விப் பிரச்சினைகள் - 1990
- ▶ ஆசிரியர்களின் தொழில்வாண்மை நிலை - 1991
- ▶ மொழி கற்பித்தல் குறித்த சிந்தனைகள் - 1992
- ▶ கல்வித் திட்டமிடல் செயன்முறைகள் - 1993
- ▶ இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை நோக்கிய கல்வி - 1995
- ▶ இலங்கையின் சமாதானம் : இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் - 1993
- ▶ இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் உயர்கல்வி நிலை - 1993
- ▶ இரண்டாம் நிலை மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பித்தல் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் - 1991
- ▶ இலங்கையின் சமாதானம் இந்திய தமிழர் நிலை - 1994
- ▶ மாணவர்களின் மொழிக்கல்வியை விருத்தி செய்தல் - 1994
- ▶ திறந்த கல்வி முறைமையை ஒழங்கமைத்தல் - 1996

- ▶ பெருந்தோட்டச் சமுதாயத்தின் கலாச்சார அபிவிருத்தி - 1998
- ▶ மாணவர்களின் மொழிக்கல்வியை விருத்தி செய்தல் - 1994
- ▶ பௌத்தத்தில் கல்விச்சிந்தனைகள் - 1998
- ▶ இலங்கையின் இந்திய சிறுபான்மையினரின் கல்வி - 2000
- ▶ பாடசாலை அபிவிருத்திக்கான பயிற்சி அளித்தலின் விளைத்திறனும் செயற்றிறனும் - 2004
- ▶ இந்து பரிபாலன சபையும் கல்வி நிலையும் (தமிழ்) - 2004
- ▶ இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் உயர்கல்வி நிலையின் அண்மைக்கால போக்குகள் - 2004
- ▶ பொதுத் திறன் அளவீடு - 2005
- ▶ பாடசாலை அபிவிருத்தித் திட்டம் - 2006
- ▶ பிள்ளை நேயப் பள்ளிக்கூடங்கள் - 2006

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரனுக்கு

கிடைத்த விருதுகள், பரிசுகள், கௌரவங்கள்:

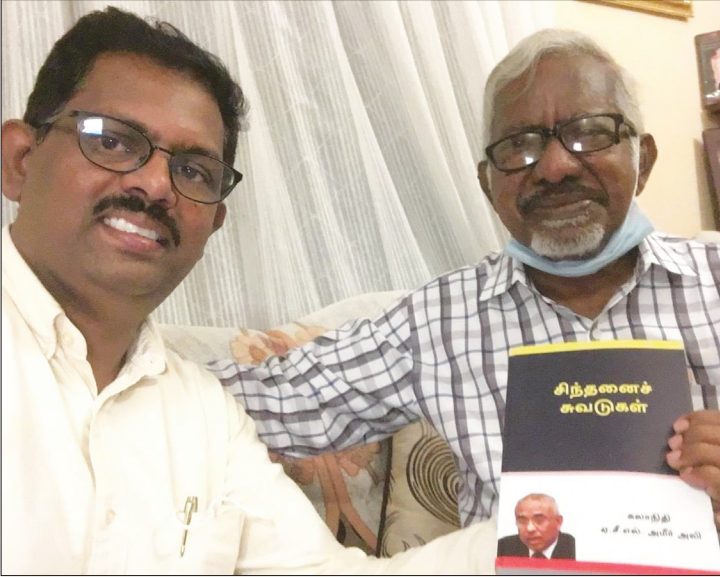
- ▶ 1977 - 1980 ஐப்பானிய புலமைப் பரிசில் - ஹிரோஷிமா பல்கலைக்கழகம்.
- ▶ 1983 - அபிவிருத்தி உலக பசுமைப் புத்தக நிலைய விருது - புது டெல்லி.
- ▶ 1984 - ஊவா மாகாண ஆளுநர் விருது.
- ▶ 2018 - வித்யாநிதி - ஜனாதிபதி விருது.

வரலாற்றில் வாழும் கல்வியியலாளர்

சோ. சந்திரசேகரம் | - மல்லியப்புசந்தி திலகர்

1996 ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் முகாமைத்துவ நிதிப்பீடத்துக்கு தெரிவாகிய காலம் முதல் அதன் அருகே இருந்த 'கல்விப்பீட' வளாகத்தின் வழியே அடிக்கடி நடந்துசெல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இரண்டொரு ஆண்டுகளில் அந்த கல்விப்பீடத்தின் பேராசிரியர் ஒருவரை நேரடியாக காணும் சந்தர்ப்பம் அமைந்தது. அதற்கு முன்னதாக அவரைத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் பார்த்த ஞாபகம் இருந்ததால் வணக்கம் சொல்லி அறிமுகம் செய்துகொண்டேன். 'அப்படியா தம்பி... நல்லது... நம்ம பொடி-

இத்தனை எளிமையான ஒரு பேராசிரியரா! என ஏங்கிப் போனேன். நீண்டநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அந்த வீடு அந்த ஒழுங்கையில் வளைவில் இருந்தது. வரவேற்பறை வளைந்த அழகான அறை. அதைக்காட்டிச் சொல்கிறார்: 'இதெல்லாம் பேராசிரியர் வேலையில் வந்ததில்ல தம்பி. மகன் வியாபார துறையில் இருக்கிறார். எங்கள் குடும்பம் கூட வியாபார பின்னணி கொண்டதுதான்' என அவரது பதுளை குடும்பப் பின்னணி குறித்தும் கூறினார். அதனையும் தாண்டி அவரது கல்விப் பின்னணி குறித்தும் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தருணம் இது.

யங்களை இப்படி பார்க்கிறது சந்தோஷமா இருக்கு'. இப்படி இயல்பான வார்த்தைகளால் நெருக்கமான ஒருவரானவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்.

இந்த அறிமுகத்தோடு அவ்வப்போது கல்விப்பீடத்தின் பாதைகளில் சந்தித்த அவரை 2001ம் ஆண்டு அவரது இல்லத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. 2000ம் ஆண்டு இறுதி மாதங்களாக இருக்க வேண்டும். கவிஞர் க.ப. லிங்கதாசன் எழுதிய 'குறிஞ்சித்தேன்' கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு சிறப்பு அதிதியாக அழைப்பு விடுப்பதற்காக சென்றிருந்தோம். கொழும்பு 6, வெள்ள வத்தை, டபிள்யு.ஏ. சில்வா மாவத்தை, பாமன்கடை ஒழுங்கையில், அப்போது இருந்த அவரது வீட்டில் சந்தித்த அந்த நாள் இன்னும் பசுமையாக நினைவில் இருக்கிறது. என்னுடன் கூட வந்திருந்த கவிஞர் க.ப. லிங்கதாசனின் மகன் கிருபாகரன். எனது பள்ளித்தோழன். அவனது சகோதரர் பகீரதனின் துணைவியார் குடும்பத்துக்கும் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் குடும்பத்தாருக்கும் ஏற்கனவே அயல் வீட்டார் தொடர்பு இருந்தது. அந்த தொடர்பு எங்களது சந்திப்பை இலகுவாக்கியிருந்தது. பேராசியருடன் எனக்கு ஏற்கனவே பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் சிறு அறிமுகம் இருந்ததன் காரணமாக சந்திப்பு இன்னும் நெருக்கமானது. ஆனாலும் எங்களை வரவேற்று 'செற்றியில்' அமரவைத்தவர், அந்த செற்றியில் கையை வைத்து தரையில் உட்கார்ந்து 'சொல்லங்க தம்பி...' என்றதும் எனக்கு சொல்வதற்கு வார்த்தை வரவில்லை.

1944ம் ஆண்டு டிசம்பர் 23ம் திகதி பதுளையில் வர்த்தகப் பின்னணிக் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்தவர் சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரம். பதுளை ஊவா கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்ற இவர் யாழ்ப்பாணம் மகாஜன கல்லூரியில் உயர்தரம் கற்று பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்துக்கு தெரிவானார். 1963-1967ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இளமாணி (இரண்டாம் நிலை) சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர், அங்கேயே தற்காலிக விரிவுரையாளராகவும் கடமை யாற்றியுள்ளார். 1975 முதல் 1980ம் ஆண்டுவரை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விப்பீடத்தின் உதவி விரிவுரையாளராக பணியாற்றியவர், இதே காலப்பகுதியில் ஐப்பானிய அரசின் புலமைப்பரிசில் பெற்று ஹிரோஷிமா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலில் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றார். தொடர்ந்து சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் சமூக விஞ்ஞான கற்கை துறையின் தலைவராகவும், பின்னாளில் கல்வி பீடத்தின் பீடாதிபதியாகவும் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றி 2012ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார்.

1997ம் ஆண்டு இரண்டு மாதங்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அலபாமா அய்பரன் பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகவும் இருந்து பெருமை பெற்றவர். 1981ம் ஆண்டு இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் வருகைதரு விரிவுரையாளராகவும், தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் வளவாளராகவும், தேசிய கல்விச்சங்கத்தின் உதவிச் செயலாளராகவும் பெருந்தோட்டத்துறை கல்வி சார்ந்து சுவீடன், ஜெர்மன் நாடுகளின் நிறுவனங்களின் ஆலோசகராகவும், 'சாரக்' நாடுகளின் கல்வி மற்றும் தேர்தல் கண்காணிப்பு குழு உறுப்பினராகவும், கல்வி அமைச்சின் வளவாளராக ஆசிரிய பயற்சியாளராகவும் கடமையாற்றி உள்ளார். இலங்கை உயர்விஞ்ஞான மன்றம், ஆசிரிய கல்வி அதிகாரசபை, தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு, தேசிய நூலக சபை, போன்ற அமைப்புகளில் உறுப்பினராக இருந்தார். இலங்கைத் திறந்தப் பல்கலைக்கழகம், தேசிய கல்வி நிறுவகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய வற்றினதும் இந்திய உயர்ஸ்தாணிகரகத்தின் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிள்ளைகளுக்கான புலமைப்பரிசில் வழங்கும் அமைப்பினதும் கவுன்சில் உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

1991-1993 காலப்பகுதியில் இந்துகலாசார ராஜாங்க அமைச்சரின் ஆலோசகராகவும் சாஹித்திய மண்டல உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவும் 2016-2018 காலப் பகுதியில் பணியாற்றிய இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், ஐப்பான், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

தனது இறுதி நாட்கள்வரை தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினதும்,

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக கல்விப்பீடத்தினதும், இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தினதும் நிபுணத்துவ குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்தார். 1960களில் கண்டியில் இருந்து வெளியான 'செய்தி' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ரா.மு. நாகலிங்கம் அவர்களின் மகளை இவர் திருமணம் முடித்திருந்தார். ஒரு மகனையும் இரண்டு மகள்மாரையும் வாரிசாகக் கொண்டவர்.

1989ம் ஆண்டு 'இலங்கை இந்தியர் வரலாறு' எனும் வரலாற்று நூலை தமிழில் எழுதினார். இதுவே இவரது முதலாவது நூலாகும். இதனைத் தொடர்ந்து கல்வித்துறைச் சார்ந்து 17 நூல்களையும் 24 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் நூலாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதி உள்ளார். பண்டாரநாயக்க நிலையம், மார்கா நிறுவனம் போன்ற அமைப்புகளுக்காக 6 நூல்களை மொழிமாற்றம் செய்தும் உள்ளார். இறுதியாக இறக்கும் தறுவாயில் தனது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை எழுதி முடித்து வெளியீடு செய்யும் நிலையில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2000ம் ஆண்டு இவரை முதன்முதலாகச் சந்தித்தபோது அன்பளிப்பாக தந்த புத்தகம் அவர் எழுதிய 'இலங்கை இந்தியர் வரலாறு'. 2001/2002ம் ஆண்டு கலைப்பீடத்தில் 'இதழியல் டிப்ளோமா'வில் 'மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்வதில் இலங்கை தமிழ் ஊடகங்கள் வகிக்கும் பங்கு' எனும் தலைப்பில் செய்த ஆய்வறிக்கைக்கு பெரும் துணையாக இருந்தது. 2001ம் ஆண்டு வெளியான கவிஞர் க.ப. லிங்கதாசனின் 'குறிஞ்சித்தேன்' முதல், 2020ல் வெளியான எனது 'மலைகளை வரைதல்' வரையான பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இலக்கியம் சார்ந்தே அமைந்தது எங்கள் சந்திப்புகள். அதிலும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டங்களில் சந்திப்பதுதான் அதிகமானது.

'மலைகளை வரைதல்' நூலுக்கான அணிந்துரை பெறுவதற்காக அவரது வெள்ளவத்தை வீட்டுக்கு மீண்டும் 20 ஆண்டுகள் கழித்துச் சென்றிருந்தேன். இப்போதும் வெள்ளவத்தைதான். என்றாலும், பாமன்கடை ஒழுங்கை இல்லை. 37ம் வீதியில்தான் என நினைக்கிறேன். முதலாவது மாடியில் இருந்தது. இது ஒரு வாடகை வீடு. வியாபார குடும்பப் பின்னணியில் பிறந்த இவர் அதனையே தொடர்ந்திருந்தால் வாடகை வீட்டில் வாழ நேர்ந்திருக்காது. ஆனாலும், அவர் இலங்கையின் கல்வித்துறைக்கு பெரும் செல்வமாக தனது வாழ்க்கையைக் கொடுத்திருக்கின்றார்.

இருபது வருடத்துக்கு முன்புபோலவே அந்த 'செற்றியின்' கீழ் அமர்ந்து உரையாடு அதே எளிமையானவராக இருந்தார். முன்பெல்லாம் 'தம்பி' என விளித்தவர் 2015ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்னை 'மிஸ்டர் திலகர்' என விளிக்கத் தொடங்கியிருந்தார். அதற்கு நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்ததன் காரணமாக என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆனாலும், அதே எளிமையும் நட்பும் தொடர்ந்தது. அன்று என்னை அவரது வீடு நூலகத்துக்கு உள்ளே அழைத்துப்போனார். அவரது நூல் சேகரங்களைக் காட்டினார். அந்த நூல்களுக்கு முன்னால் நின்று தன்னைப் படமெடுக்கச் சொன்னார். கலாநிதி அமீர் அலி எழுதிய நூலின் பிரதியை எனக்குப் பரிசளித்தார். நானும் அவரோடு இருந்து 'செல்பி' எடுத்துக்கொண்டேன். அடுத்த நாளே அவரது கையெழுத்தில் எனது 'மலைகளை வரைதல்' நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதி இருந்தார்.

அந்த நூல் வெளியீடு 2020-09-29 எனது பிறந்த நாளன்று எமது வத்தளை இல்லத்திலேயே நடந்தது. நான் வீட்டுக்கு அழைத்த விருந்தாளிகளில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரமும் ஒருவர். வரும் போது கையில் பழங்கள், குளிர்பானம் இத்யாதிகளை அன்பளிப்பாக கொண்டுவந்து பிறந்தநாள் பையனான எனது கையில் கொடுத்தது நினைவில் நிற்கிறது. எனது ஆக்கங்களை பதிவு செய்வதற்காக ஆரம்பித்த 'மலையமாருதம்' இணையத் தளத்தையும் அவரே ஆரம்பித்து வைத்தார். பிறந்தநாளோடு நூல் வெளியீடும் முடிந்த பின்னர் வீதியில் நின்ற வாகனத்திற்கு அவரை அழைத்துச்சென்றபோது, எனது தோள்களில் கையைப் போட்டுக் கொண்டு... 'மிஸ்டர் திலகர்... இப்போ என்ன செய்யீங்க... வருமானம் எல்லாம் என்ன மாதிரி...' என கரிசனையோடு விசாரித்தார். 2015 செப்டெம்பர் முதல் - 2020 பெப்பிரவரி வரை நாடாளுமன்ற

உறுப்பினராக இருந்த நான், அந்த நாட்களில் தொழில் ஏதும் இன்றி இருக்கிறேன் என்பதை அவரால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்திருக்கிறது. 'நான் எந்த வேலையும் செய்வேன் சேர்... சமாளிக்கிறேன்' என நான் கூறிய பதில் அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கவில்லை. அவர் என்மீது அக்கறை கொண்டவராக இருந்தார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அவர் இறப்பதற்கு இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் தொலைபேசியில் அழைப்பு எடுத்தவர் நீண்ட நேரம் என்னோடு பேசிக் கொண்டு இருந்தார். மீண்டும் பிறந்த நாள் அன்று உரையாடிய விடயத்துக்கே வந்தார். 'மிஸ்டர் திலகர் நீங்க எந்தத் தொழிலும் செய்யக் கூடியவர் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அரசியலை ஒரு துறையாகத் தெரிவு செய்து நாடாளுமன்றம் வரைக்கும் சென்றவர். உங்களைப்போல ஒருவர் அதனை விட்டுவிட்டு போயிடக்கூடாது... நான் மற்றவர்களிடத்திலும் இது பற்றி பேசினேன். நீங்க இது பற்றி கொஞ்சம் ஆழமா யோசீங்க'. இதுதான் எங்களிடையேயான இறுதி உரையாடல் என எண்ணியிருக்கவில்லை.

'பாரதி' ராமசாமி அவர்கள் மறைந்ததை அடுத்து எமது பாக்யா பதிப்பகம் ஊடாக ஓர் அஞ்சலி நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தபோது ஓர் உரையாளராக அல்லாதபோதும் பங்குபற்றினராக Zoomல் இணைந்திருந்தவர், பதுளையில் இருந்து தன்போன்றவர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு உயர்தரம் கற்க அழைத்துச் சென்றவர் பாரதி ராமசாமியே என கூறியிருந்தார்.

பாரதி ராமசாமி குறித்து பேசும்போது இலங்கையின் இலவசக் கல்வி குறித்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தை சற்று மீள நினைவுறுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. 1943ம் ஆண்டு இலங்கையில் இலவசக் கல்வி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதனை ஆங்கிலத்தில் Free Education என அறிமுகம் செய்தபோது, அதனை சிங்களத்தில் 'நிதஹஸ் அத்யாப்பன்' என - சுயாதீன கல்வி அல்லது சுதந்திரக் கல்வி என மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்த புரிதல் இங்கு அவசியப்படுவது ஏனெனில், இலங்கையில் அனைத்து மக்களுக்கும் கல்வியை இலவசமாக வழங்குவதற்கு பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரமே ஆதாரமாக இருந்தது. இந்தத் தகவலை அந்த காலகட்ட பொருளாதார புள்ளிவிபரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் உறுதி செய்ய முடியும். ஆனாலும், அந்த பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தின் தூண்களாக இருந்த தொழிலாளர் சமூகத்துக்கு அந்த இலவசக் கல்வியை அரசாங்கம் பெற்றுக்கொடுக்கவில்லை. அந்த இலவசக்கல்வி வாய்ப்பு 1980களின் பின்னரே மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தியில் கிடைத்தது.

இந்த 1943-1980 கால இடைவெளியில் இலவசக் கல்வி மறுக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்தில் இருந்து நேரடியாக வராதபோதும், அதன் பிரதிநிதியாக அவர்கள் வாழ்ந்த பதுளை சூழலில் வாழ்ந்த சந்திரசேகரம், இலங்கையின் என்பது வருடகால இலவசக் கல்வி வரலாற்றில் 40 வருடங்கள் இலவசக் கல்வி மறுக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர் சமூகத்தில் இருந்து 'கல்வித்துறையில் பேராசிரியராக முகிழ்ந்தார், இலங்கையின் கல்வித்துறைக்கு பல்வேறு வகையிலும் பங்களிப்பு செய்யும் பேராசிரியராக மிளிர்ந்தார் என்பது வரலாறு.

அந்த வரலாற்றின் அடுத்த பரிமாணமாக தனது மலையகத் தமிழர் சமுதாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தியதாக இயங்கக்கூடிய 'மலையகப் பல்கலைக்கழகம்' ஒன்றை உருவாக்கும் எண்ணக்கருவை விதைத்தார். அதற்கான பத்திரம் தயாரிக்கும் குழுவில் பேராசிரியர் சே. சந்திரசேகரம் அவர்கள் உள்ளிட்ட குழுவுடன் சில சந்தர்ப்பங்களில் இணைந்து செயற்படும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்பது. அவர் விதைத்த விதை விருட்சமாகும் நாள் பேராசிரியர் சே. சந்திரசேகரம் எனும் பெயர் வரலாற்றில் மீளவும் அழுத்தமாக எழுதப்படுவதாக இருக்கும்.

thilagar@thaiveedu.com